

[Inge Krogh.]

nævne eksempler fra Fyn – dette, at man fra en sygehusafdeling bliver flyttet til en speciel afdeling for ældre og derefter kommer på ventetidshjem og kan ligge dér i måneder, før man endelig bliver flyttet til det plejehjem, hvor man skal blive. Jeg vil håbe, at ventetidshjem ikke vil blive almindelige for pensionister.

Lis Starcke (DR):

Retsforbundet kan anbefale, at man i det sociale udvalg arbejder videre med socialministerens lovforslag, idet vi dog håber, at socialministeren vil være åben over for det, der her fra denne talerstol blev kaldt de private lovforslag.

Vi kan gå ind for førtidspensionering, dels under hensyn til, at det sker som en tidsbegrænset forsøgsordning, hvor, som man siger, eventuelle fejl kan tages op til revision i 1980, dels fordi førtidspensioneringen tydeligt er angivet som frivillig, som et tilbud til dem, der foretrækker en sådan ordning. At førtidspensioneringen muligvis i nogle tilfælde vil give beskæftigelse til yngre kræfter, siger jeg blot i en parentes, det kan sikkert ikke være så mange, det drejer sig om. Forslaget vil, så vidt jeg kan bedømme det, ikke indebære større økonomiske ekstraudgifter.

Beløbet til dækning af huslejudgifter for vordende plejehjemspatienter, så boligen kan bevares, indtil plejehjemsopholdet er en realitet, finder vi fra retsforbundets side uhyre vigtig. Men vi er enige om, at forslaget bør behandles, som det også er blevet sagt herfra, på meget grundig vis, ikke jages igennem.

Endelig vil jeg gerne på grundlag af de forhandlinger, som jeg har læst igennem, spørge, hvornår den store pensionsreform vil foreligge, hvornår man tager virkelig alvorligt fat på den. Der blev sagt, at man håbede allerede i første samling at kunne komme i gang med den, det ved jeg ikke om socialministeren vil kunne svare på.

Tyroll (VS):

Jeg skal først sige angående forslaget om førtidspensionering, at det i princippet er noget, VS kan gå ind for. Men der er også i forbindelse med principperne noget, der skal tages højde for, nemlig at det virkelig sker på frivillig basis og ikke som led i en eller anden form for strammet administrativ praksis eller aktivitet fra de udøvende myndigheders side.

Dernæst må vi sige, at det også er et spørgsmål om, hvilke former for ydelser man kan forvente der vil blive stillet til rådighed ved en sådan førtidspensionering.

Det næste princip, som vi også kan stille os positivt over for, er spørgsmålet om, at den sociale indikation i højere grad kommer ind i billedet, at man altså derigennem i højere grad ser, at der er tale om et kompliceret samspil mellem samfundsforhold og individuelle faktorer, hvor efter vores mening samfundsforholdene er de afgørende for, at erhvervsudygtighed opstår.

Så vidt, så godt. Vi kan se nogle intentioner i ministerens lovforslag, som vi sådan set godt vil være med til at fremme. Men som det siges i bemærkningerne til lovforslaget, tager lovforslaget først og fremmest sigte på de strukturramte grupper, hvilket altså vil sige persongrupper, som under alle omstændigheder vil blive udstødt fra arbejdsmarkedet på grund af strukturændringer uanset gode eller dårlige konjunkturer. Forslaget sigter således på at etablere nogle supplementsordninger til arbejdsløshedslovgivningen, vel nok på grund af de kraftige udfordringer, arbejdsløshedsudviklingen nødvendigvis udsætter det kapitalistiske samfundssystem for. Arbejdsdirektoratet har spået, at der i 1990 vil være 500.000, der ikke kan finde beskæftigelse inden for den kapitalistiske produktionsmåde, som hersker her i landet. Dette i sig selv uløselige problem, så længe det kapitalistiske system fortsat får lov til at husere, burde være begrundelse nok for at sætte socialismen på dagsordenen for definitivt at få afskaffet arbejdsløsheden og dens nedbrydende konsekvenser for den enkelte.

Ikke nok med, at socialdemokratiet og den socialdemokratiske regering helt undlader at forholde sig til denne betingelse for at afskaffe arbejdsløsheden, men regeringen finder det oven i købet nødvendigt at tilsløre arbejdsløshedsproblemet, der er uløseligt forbundet med det kapitalistiske system, ved at lade de enkelte ofre for produktionsens anarkiske udvikling selv og alene lægge ryg til de personlige og økonomiske problemer. Åbningen i lovforslaget: at se erhvervsudygtigheden som et problem ved produktionsmådens udvikling, føres ikke konsekvent igennem i lapperiet på problemerne. Hvis lapperierne fortsat skal være vejen, lægger regeringen i stedet for at være konsekvent over for det kapitalistiske samfunds manglende evne til at beskæftige landets